

# SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši redelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računata se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poštnina znaša.

Za oznanipla plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

## V Ljubljani 11. aprila.

Do zadnje velike orijentske vojne, katera je osvobodila in tako rekoč poklicala Bolgare v življenje, so se Grki domišljevali, da bodo kedaj nastopili dedščino oslabele Turčije in postali gospodarji vsega Balkana. Za to so imeli, kakor so trdili, neko zgodovinsko pravico, kot nasledniki nekdanje bizantinske države. Njih domišljevanje tudi ni bilo tako prazno, kajti bili so jedin narod na Balkanu, za kateri je gojila simpatije civilizovana Evropa. Čislala je je kot naslednike nekdanjih slavni Grkov in kot hrabre borilce za svojo svobodo začetkom tega stoletja.

Pa tudi v Turčiji je za njihovo delovanje, to je pogrčevanje slovanskih narodov, položaj bil jako ugoden. Njih gmotno stanje bilo je boljše, nego katera koli naroda na Balkanu. Veliko je pa Grkom pomagala pravoslavna cerkev, ki je, do osnove samostojnega bolgarskega eksarhata, bila v pravem pomenu grška cerkev. Duhovniki, fanarjoti imenovani, so pomagali turškim pašam zatirati bolgarsko in srbsko rajo, za katero se nikdo ni zmenil na svetu. Turška oblastva so jim dovoljevala, da so molzli narod, kakor so hoteli. Če se je kje bolgarski živelj začel bolj zavedati, ovadili so takoj tega ali onega zaslužnega rodoljuba bolgarskega v Carigradu, da so ga potem spravili v ječo, iz katere je redkokdaj prišel živ.

Baš Grki so mnogo krivi, da je slovanski živelj toliko trpel pod turško silo. Ko bi vedno Grki ne bili črnili Slovanov v Carigradu, bi se bili poslednji dosti poprej okrepili in začeli kulturno delovati. Baš kruto postopanje fanarjotov je pa tudi krivo, da v Bolgariji duhovniki nima jo tacega upliva in ne uživajo tacega spoštovanja, kakor drugod mej pravoslavnim svetom. Bolgarski kmet pri vsej svojej pobožnosti prav ne zaupa duhovniku, spominjajoč se, kako je duhovščina ž njim ravnala prejšnje čase. To je tudi nekoliko krivo, da Rusija, ki se opira na duhovščino, do sedaj ni dosegla v Bolgariji svojega namena.

Poslednja leta, zlasti odkar je Bolgarska svobodna, so se pa za Grke stvari jako neugodno obrnile in se vedno neugodnejše obračajo. Do 1885. leta, dokler se nista Bolgariji zjediniili, so se še vedno nadejali, da se jim bode posrečilo v Vzhodni

Rumeliji ohraniti upliv in to avtonomno provincijo ohraniti za bodočo velikogrško državo. Sicer so bili v tej deželi v manjšini, pa nadejali so se na pomoč Turčije in zapadne Evrope. Nekoliko upanja so pa stavili tudi v to, ker so bili večinoma premožni trgovci. Bogatstvo pa tudi precej odva ga v politiki, to skušamo tudi mi Slovenci pri vsakih volitvah, kako sovražni kapital dela proti nam.

Dné 18. septembra 1885. leta je pa jim splavala ta nada po vodi. Nekaj časa so sicer še upali, da se bode posrečilo razdružiti Bolgare, ko se je zlasti združenju protivila Rusija. Napravili so neke demonstracije proti združenji Bolgarov, poslali vojake na mejo, da bi Turčijo prisilili, da začne boj proti Bolgarom, in govorili o rušenji ravnotežja na Balkanu. Ko je naposled še srbsko-bolgarska vojna za Bolgare ugodno se končala in so velevlasti odposlale nekatere vojne ladije, da so blokovale grška obrežja, so se sprijaznili z dovršenim faktom.

Vzhodna Rumelija je bila torej zanje izgubljena. Sedaj pa obračajo pozornost na druge turške pokrajine, zlasti na Makedonijo in Kreto, da bi je združili z Grško. Pa tudi v Makedoniji izgubljajo tla, bolgarski živelj se vedno bolj utrjuje. Narodna zavest jela se je razširjati mej slovanskim prebivalstvom, snujejo se nove bolgarske šole. Mnoga sela, o katerih se je mislilo, da so že popolnem pogrčena, postala so zopet čisto bolgarska. Godé se take prikazni, kakor v več krajih tudi na Slovenskem, da si Slovani priboré zopet kraje, katere so že njih nasprotniki šteli za svoje. Turčija pa tudi Grkom več ne gre tako na roko. Preverili so se v Carigradu, da so grške težnje ravno tako nevarne obstanku otomanske države, kakor bolgarske, če ne še bolj. Turška oblastva že tudi grškim agitatorjem hudo gledajo na prste.

Ker Grki slutijo, da bode, če tako dalje pojde v kratkem vsa Makedonija zanje izgubljena, podvojili so svoje agitacije v tej deželi. Sprva so se nadejali s pomočjo Srbov doseči svoj namen. Dogovorili so se bili s Srbijo, kako bodo razdelili delokrog svojega uplivanja v Makedoniji in kako bodo razdelili deželo, kadar propade onemogla Turčija. Ta dogovor pa sedaj seveda nema nobene veljave, ker v Srbiji neso več tedanji možje na krmilu.

Zategadel so pa jeli tem energičneje delovati

v Makedoniji sami. Na vso moč rujejo, da bi napravili kako ustajo in tako deželo zjediniili z Grško. Središča teh agitacij so Solun, Monastir in Kastorija. Agitacije podpira duhovščina in grški konzuli.

Nedavno so bili zaprli v Kastoriji metropolita Cirila in njegovega arhimandrita, ko se je pokazalo da sta v zvezi z roparji, ki se klatijo po Makedoniji. Tu pa moramo misliti, da tu ni govor o navadnih tolovajih, temveč le o taci, ki se sicer z ropom žive pa tudi z drugimi podporami in se o ugodnem času lahko prelevijo v ustaše. Take roparske čete prihajajo naravnost iz Grške, kar dokazuje, da v Atenah delujejo na to, da bi spuntali Makedonijo, dokler je tam grški živelj še dovolj silen.

Po prizadevanji Carigradskega patrijarha so metropolita Cirila izpustili in tudi arhimandrita, a preiskava zaradi veleizdaje se proti njima nadaljuje. Pa tudi monastirski metropolit ima take zveze. Grške agitacije pa imajo tem več uspeha, ker se v Makedoniji še vedno nadaljuje slabo gospodarstvo turških paš, ki jako tlačijo narod, in se še dosedaj neso izvele reforme, katere določa Berolinski dogovor za Makedonijo. Prebivalstvo je močno nezadovoljno bode katere narodnosti koli in tedaj ne baš teško pridobljivo za kako ustajo, če bi mu tudi morda ne bila v korist.

Kakor po Makedoniji ravno tako tudi na Kreti skušajo grški emisarji napraviti kako ustajo. Že dolgo se Grkom cede sline po tem otoku, katerega prebivalstvo je grško. Razmere na Kreti pa neso baš najboljše. Mej kristijani in mohamedanci vlada veliko nasprotje, ravno tako tudi mej generalnim guvernerjem in parlamentom. Generalni guverner je sicer kristijan, a je v veliki zadregi, če hoče vsem ustreci, kristijanom, mohamedanom in turški vladi, ki ga je imenovala. Vedno se slišijo razne pritožbe sedaj od te sedaj od one strani. Grški agitatorji pa tudi skrbe, da se prebivalstvo nikdar ne pomiri.

Nedavno so bili razširili vest, da Turčija hoče Kreto premeniti v avtonomno kneževino, kakor je Bolgarska in bivšega podkralja egiptškega Ismajila-pašo za kneza imenovati. Ta vest je zopet jako razdražila kristijansko prebivalstvo. Z večjo samostojnostjo bi bili Krečani pač zadovoljni, nikakor pa neso kristijani pripravljeni dopustiti, da bi bil knez mohamedanec, dočim

## LISTEK.

### Prazna jaška in sladak poljub na dražbi.

(Slika iz življenja Dunajskih Slovencev.)

(Konec.)

„Jaška — 20 kr.“ oglasi se prijatelj Borin, a še pristavi, „kdo da več“ za „Narodni Dom“? Zadnje te besede prouzročijo velik ropot, no ropot ne, beseda ni prava, kakor uvidim stopr sedaj, žalibog prepozno, rekel bi — majhen tresk.

Nikarte pa misliti, da je licitant tako zaupil, da so popadali kozarci raz mize, kakor se čita o blaženih Izraelcih, ki so pred Jeriho tako zatrobili da se je razrušilo zidovje. Ta žvenket tudi ni sledil takoj navedenim besedam, ampak stoprv takrat nam je polnil ušesa, ko se je v puščico vrgel denar, dobljen za jaško. Da so pak to prouzročile besede „kdo da več“, je istina. Vsaj je menda že davno nekdo dejal, da je zadnja posledica kakega čina najvažnejša, če pa tega še nikdo ni rekel, pa jaz rečem.

„30 kr.“ — sliši se mi glas ženski „50 kr.“ — oglasi se umetnik iz kota; tudi jaz sem nekaj

povedal, kaj, ne vem — jaške nesem dobil, to že sedaj povem radovednežem.

Ves čas zabave se ni nič prigodilo, kar bi utegnilo človeka ustrašiti. A ko zaupije moj sosed na desni viteški „1 gld.“ sem se prestrašil. Sreča, da nesem dama.

Sedaj se je licetovalo bolj po malem in „1 gld. 23 kr.“ zveni iz umetniškega kota.

Kaj se hoče! Spodobnosti in uljudnosti v ljubo utrpi človek veliko in zlasti smo Slovenci v tem uzgledni, — po zadnji ceni „1 gld. 23 kr.“ je vse tiho, le sosed moj na levi kihne, ker mu srce ni hotelo več utripati.

Vidite, stvar je ta. V družbi svoji imeli smo zopet drugega dragega prijatelja Vodnika. „1 gl. 23 kr.“ je bilo njegovo. Jaško je hotel vsekako dobiti. Sedel je namreč tik gospice, imajoče prej bonbončke.

„Vidiš“, mi pravi tovariš na levi, „naš Vodnik želi si jaške, ker jo je imela v ročicah svojih njegova sosedka, nosil jo bode gotovo pri srci.“

Vrlo lepo, si mislim. Čital sem o junaškem vitezu, nosečem lepo svilnato podvezo svoje dame okolo vratu, slišal o drugem junaku, ki je nataknil

krasen čevlček soproge svoje na šlem in šel na obrat, ne in sedaj sem še zvedel, da se nosijo tudi jaške pri srci, jutri morebiti srečam gospoda, nosečega staro pahljačo svoje izvoljene kot jou-jou na verižici urni.

Vodniku se je želja spolnila. Dobil je sveto jaško in takoj plačal svoto, katero porine viteški sosed moj na desni v puščico.

Še zmerom sveta tišina. Zakaj so bili vsi tako tihi, kakor bi česa pričakovali, nesem vprašal. Tudi jaz sem sedel mirno in sicer za to, ker sem pazno gledal, kam spravi srečni prijatelj svojo svetinjo. Odpre jaško, uroži tri sladke smokve in vse poda ljubkim nasmehom svoji zali sosedki. Milim obrazkom vsprejme gospica dar, odpre jaško in vzame smokvo. Jaz sem se bil spozabil in zopet odprl usta, misleč, da dobim smokvico, ne pomislivši, kako daleč od dame sedim. No to ni sigurno nič tako hudega, a nesreča je hotela, da sem pri tem zamizal in nesem videl, kam so zginile sladke smokvice. Premišljeval sem, kako to zvedeti, kar me zmoti vrli prijatelj Borin, proseč posluha. Z Bogom smokve — si mislim, dobro vede, da se ne boče o njih govorilo.



mora biti generalni guverner kristijan. Taka vest je pa tudi razdražile vse one, ki žele zjedinenja z Grško, ker na ta način bi se zjedinije grškega naroda zopet za nekaj časa odložilo. Na Kreti se sedaj opazuje neko gibanje.

Grške težnje pa podpira Rusija, odkar so se jej začeli Bolgari po robu postavljati. Komu se bode morda to čudno zdelo, da prva slovanska država podpira take nasprotnike Slovanov, kot so Grki. Kdor pa pozna rusko mišljenje, bode pa vse drugače sodil.

V Rusiji nikakor ne ločijo strogo narodnega vprašanja od verskega. Simpatizujejo z vsakim narodom, ki je pravoslavne vere, bodi narodnosti katere koli. Vse te narode štejejo v jedno skupino, katera ima nalog osnovati posebno grško-slovansko kulturo, katera bi se ločila od sedanje zapadne kulture. V tem zmislu je pisal Danilevskij v svojej knjigi „Rusija in Evropa“, katera je nedavno izšla v novem natisu in velja še sedaj za program slovanofilske stranke. To se je nam zdelo potrebno omeniti, ker bi sicer marsikdo prav ne umel ruske politike.

Veleposlanik Nelidov je sedaj v Atenah. Ruski listi trdijo, da se je šel le zdraviti na Grško, ki ima jako milo podnebje. Nam se pač ta izgovor ne zdi prav verjeten, kajti gotovo bi v ta namen bil dobil kak drug še ugodnejši kraj, da bi ne dal povoda raznim govoricam. Verjetnejše se nam zdi, da hoče ruski diplomat dobro poučiti se o grškem gibanju in bode morda dal Grkom kak svet, kako naj postopajo. Javno se ve da ne bode nikjer izrekel se za Grke. Kakšnega pomena je njegovo bivanje v grški prestolnici, bomo morda že pozneje videli.

Iz povedanega je torej jasno, da nekaj vré mej grškim prebivalstvom v Turčiji in ker na Balkanu ni prave stalnosti, utegnejo nas morda še letos iznenaditi kakí novi dogodki, ki bodo pospešili rešitev orientalnega vprašanja.

### Antisemitizem v Srbiji.

Navadno se govori, da je vsak Srb za dva žida in že pokojni Kopitar hvalil je Srbe kot dobre trgovce, ki umijo in znajo, pogoditi svoj dobiček. To, deloma pa tudi drugačne razmere, bile so povod, da krivonosni „izvoljeni rod“ v Srbiji dolgo časa ni iskal svojega delokroga, da so za Miloša in tudi pozneje za nepozabnega kneza Mihajla židje v Belemgradu in po drugih mestih bili zelo redki.

Odkar pa je žezlo dobil v roke sedanji kralj Milan, obrnilo se je tudi v tem oziru na bolje, — vsaj za žide. „Der Drang nach Osten“ uporablja baš žide za svoje pionirje in z nemško kulturo na debelo in na drobno, po metru in po litru krošnjarijo potomci Abrahamovi, ki nahajajo svojo „obljubljeno deželo“, v kateri se mleko in med cedi, povsod, kjer je narod ali tako lahkomišleč, ali pa tako zabit, da sam glavo utakne v njihove zanjke in kjer jim celo upravna oblastva vedoma in nevedoma gladijo pot v državljanskih denarne žepce.

Mej take dežele spada menda sedaj tudi kraljevina srbska. Židovska kultura začela je presedati tudi ondu, kajti „svaka sila do vremena“ in po plimi pride oseka. V Belemgradu samem porodil se je pravi pravcati antisemitizem, na židovski naskok,

Koj po prvih besedah prijateljevih obrišem si usta. Govoril je o poljubu ženskem. Spoštovane naše dame so namreč ljubeznivo dovolile, da se srečkanjem določi ona, ki poljubi gospoda, kateri si pridobi po dražbi v prid „Narodnemu Domu“ to pravo.

Lepa je bila ta misel in vse časti vredne ljubeznive dame. Sladek poljubek na dražbi! Ni tako davno, ko smo nekaj jednečega čitali. V jako odlični družbi dogodilo se je to isto in sicer v korist „schulvereinu“. Če se ne motim, veljal je ta cmokec 1000 gld. Naše gospe in gospice zasluže večjo slavo, dovolivši v stvar, dobro vede da velikanske svote ne spravimo skupaj in se dotična dama ne bode mogla ponašati, da je poljub njen veljal 1000 gld.

E, sladek poljub je nekaj vreden in ima svojo posebno moč. Saj je znano, kako je koncem minulega stoletja zala vojvodica v Londonu agitovala za Fox-a, ki je, odloživši portfelj premiérministra, kandidoval v parlament. Nosilce premoga pridobivala je plemenita dama sladkimi svojimi poljubi, da so volili Fox-a.

Naše gospe in gospice sicer neso mogle pričakovati nenavadne plače za poljub, a črnih polju-

nastal je srbski odpor in protisemitska agitacija ima že svojo literaturo. Dobili smo namreč iz prestolnice srbske poziv na naročbo na brošuro „Protiv čivuta. Nekoliko antisemitskih člankov.“ Rečeno brošuro izdal bode časnikar Ivan Ivanič, ki v svojem pozivu pravi:

„Odlučil sem se za tisek prirediti brošuro, v kateri bom razlagal potrebo antisemitizma, katerega so „čivuti“ sami napravili s svojo večno borbo proti vsemu, kar ni židovsko in kar ne veruje Talmudu. Ta njihova borba je velika, brez pretiranja nazivati se sme: borba do uničenja.“

Razen nekoliko spisov g. Jaše Tomića („Jevrejsko pitanje“), g. Sime Stanojevića („Sa filosemitskog bojišta“) in nekaterih manjših sestavkov („Nedajmo Srbiju čivutima“, Beograd 1881) in člankov, je v nas vrlo malo pisanega o antisemitizmu, o katerem so v drugih narodnih popolne literature. A to je znamenje malomarnosti naše nasproti našega naroda gmotnim koristim, katerim proti nevarnosti od židovstva. S tiskom svojih člankov mislim, da utrdim jeden rov več, za obrambo pred to silo.“

Nujno je, da se spisi proti židom čim bolj razširijo mej maso naroda, da spozna, kdo mu sega po „glavi“. Antisemitska brošura ne bode draga, stala bode samo pol dinara (25 kraje.) in naročnina pošilja se Ivanu Ivaniču v Beligrad (Vasina ulica šte. 11). Pisatelju želimo iz srca prav veliko uspeha v pričetni protisemitski borbi in drago nam bode, ako se bode židovstva upliv ob naše Save ustji zajezil, kajti ako je kdo dosleden sovrag Slovanom, so to gotovo v prvi vrsti „prepeličarji.“

## Politični razgled.

### Notranje dežele.

V Ljubljani 11. aprila.

**Pravosodno ministerstvo** je zaukazalo najvišjemu sodišču, sklicujoč se na § 27 njegovih pravil, da naj zanaprej češke in poljske vloge rešuje v češčini oziroma v poljščini. Za druge jezike se bode pa baje ravnopravnost upeljala pri najvišjem sodišču, kadar se bode osobje toliko premenilo, da bode to mogoče. Pri najvišjem sodišču nikakor neso naklonjeni češčini in poljščini in hoteli so to stvar tako zavleči, da so izjavili, da bi se morala uvesti popolna jezikovna ravnopravnost, ali naj pa vse pri starem ostane. Ker sedaj popolne jezikovne enakopravnosti ministerstvo še ne more lahko izvesti, nadejali so se, da bode vse pri starem ostalo. Ministerstvo je pa drugače sklenilo.

Političnim oblastvom se je naznanilo, da bo Njega cesarska visokost **cesarjevič Rudolf** nadzoroval pešce in lovce ter bode zategadel popotoval po vsej državi. Cesarjevič je iz vojaških ozirih odklonil vsak slovesen vsprejem pri tacihi priložnostih.

Če je verjeti „Dzienniku Polskemu“, se je začela na **Ogerskem** opozicija proti vladnej predlogi ob obdačenju žganja. Zlasti posestniki malih žganjarij neso zadovoljni z vladno predlogo. Gibanje proti vladni predlogi vodi grof Emanuel Andrassy, ki ima več žganjarij v Karpatih.

### Vnanje države.

**Srbska** skupščina ima kaj malo sej. Sedaj delujejo odseki, v katerih se baje vrše hude borbe. Radikalna stranka se je razkrojila v dva tabora. Jeden del radikalcev hoče podpirati vladno, drugi pa hoče tako radikalnih reform, da vlada vanje privoliti ne more.

bov se jim tudi ni bilo bati, ker ni bilo slučajno nobenega črnega premogovca v družbi naši.

Kako pridno smo pričeli dražbo! Jaz sam sem posunil dvakrat svoto in dosta više, dobro vedé seveda, da ne ostanem na cedilu. Saj sem videl, kako so nosili gospodje ustne svoje na krožnikih, kako jih brisali leskečimi se očmi in pridno dalje dražili.

Samo tovariš na levi je bil tih, — utripalo mu je menda zopet srce in poluzaprtni očmi, polnimi rose, če ne celo slane, ne vem dobro, motril je moj vis-a-vis.

Morebiti kdo vpraša, če niso tudi spoštovane dame bile v strahu, ne vede namreč, kdo kupi poljub. A to odločno zanikam, — saj sem že povedal, da smo bili sami lepi Slovenci skupaj, rudečih lic, poštenih nosov in krasno obraščenih ustnic.

Dražba se konča. Plemeniti Kravjedolinski bil je junak. Čvrst dečko, rujavih očij, kostanjevih las s poštenimi „zeksarji“.

Lep bankovec potisne v puščico za „Narodni Dom“. Potem napravi slamice, kolikor je bilo dam. Jedna slamica je bila daljša od drugih. Določi se, da gospa ali gospica, potegnivša to daljšo slamico, da in dobi poljub.

Do 1. maja bode dodelana **bolgarska** železnica, ki ima napraviti zvezo mej zapadno Evropo in Carigradom. Bolgarska vlada se je morala boriti z velikimi težavami, da je dodelala to progo. Večkrat zaradi pomanjkanja denarja ni mogla nadaljevati dela. Pa tudi sedaj bi bolgarska vlada dela zvršiti ne mogla, ko bi jej ne bil prihitel nek bogat bolgarski bankir v Bukureštu na pomoč.

Večina **ruskih** listov piše, da Rusije nič ne briga, kod se ženi Battenberžan, samo „Grazhdanin“ slavo poje nemškemu kancelarju, da se v tej zadevi tako ustavlja. Nameravana ženitev je le angleška intriga. Ko bi bil princ oženjen s prus. o princesinjo, bi se vrnil v Bolgarijo, katero bi proglasili za nezavisno kraljestvo. To bi pa prouzročilo konflikt mej Nemčijo in Rusijo. Bismarck je kot dober diplomat takoj spoznal, kake posledice bi imela ta ženitev, zategadel se jej ustavlja od 1885. leta. „Grazhdanin“ se nadeja, da se Angležem ne bode posrečilo, da bi sprli Nemčijo in Rusijo. Poslednja naj tem angleškim intrigam odgovori pod afganskimi gorami: — Kavkaška kozaška vojska se bode pomnožila za dva batalijona v miru in 6 batalijonov v vojni. Kakor se vid, iRusija dosledno skrbi za povečanje svoje vojne sile. — V Volhijinji naseljeni Čehi vedno bolj prestopajo k pravoslavju.

V **rumunski** zbornici je minister vnanjih zadev Carp izjavil, da je kralj poklical sedanje ministre, ker stoje nad strankami. Novo ministerstvo bode popolnem nepristransko. Kar se tiče vnanje politike, je zavračal trditve, da vlada tira nemško politiko. Nemčija je v svoji vnanji politiki vedno težila za tem, da uresniči svoje ideje glede notranjega položaja. Tudi rumunska vlada bode gledala, da zboljša notranje zadeve dežele. Če se taka politika zove nemška politika, je vlada vsekako za njo. Potem je razvil minister program nove vlade glede notranje politike. Zbornico bode razpustila, ko se duhovi pomirijo. Dokler vlada taka razburjenost, ni pravi čas za volitve. Vlada bode zahtevala od zbornice, da dovolita budget, kar pa ne bode zmatrala za nikako zaupnico, ampak le za akt patriotizma.

Po poročilih katere je dobila **italijanska** vlada iz Afrike, se **Abesinci** hitro umikajo. Njeguš nič več ne misli na vojno z Italijo, ko je videl, da Italijani nečejo priti iz svojih utrdb, v njih pa jim abesinska vojska ni kos. Ras Alulula je baje zgubil zaupanje kraljevo, ki ga je odstavil in ga nadomestil z Ras Agosom. Seveda se ne ve, če so Italijani dobili prava poročila, morda pa čakajo Abesinci le, da večina italijanske vojske odide domov, potem bodo pa začeli boj.

## Domače stvari.

— (V državnem zboru) bilo je včeraj žrebanje govornikov, upisanih za budgetno debato. Proti budgetu bodo govorili: Carneri, Steinwender, Gregor, Menger, Plener, Pichler. Za budget pa: Fišera, Lupul, Šuklje, Zucker, P. Weber, Czartoryski. Ob sebi se umeže, da utegne mej debato nastati še kaka prememba.

— (Cesaričinja Štefanija) odpeljala se je včeraj zjutraj na parobrodu „Bator“ iz Opatije v Labin, od koder se popelje k slikovitemu Cepiškem jezuru.

— (Premeščenje.) Namestniški konceptni praktikant Leo baron Lazarini premeščen je od deželnega šolskega sveta štajerskega k okrajnemu glavarstvu v Slovenjem Gradci, namestniški konceptni praktikant Miha Papež pa od okrajnega glavarstva v Slovenjem Gradci k okrajnemu glavarstvu v Brežicah.

Usoda odloči najmlajšo gospico, ono, ki me je pitala s pomorančami. Da so mi pomorančni kosčki bolj teknili in bili telesu mojemu v večji prid, ko onemu sladak poljubek, o tem seveda ni dvoma.

Električno ustane srečni Kravjedolinski, stopi k gospici, prime jo za ročico in poljubi jo. Vršil se je akt v čast junaku jako taktno in fino, a jaz sem opazil, da je pošteno cmoknil.

Pogledam druga na levi — tiho je sedel in skoro mižal revež. Smilil se mi je. Opozorim prijatelja na desni in mu razjasnim zadevo. „Motiš se“, mi odgovori. To ni vse prouzročil oni poljub, temveč krepak dalmatincec.

Tudi mogoče, si mislim. Čudno se mi je pa zdelo, da vzame uprav sedaj moj levičar viržinko in jo pravilno prižge. Hotel sem si vse to psihološko razjasniti. Pričnem premišljevat, kak učinek more napraviti pogled lepe deklice, sladak poljub, krepak dalmatincec in dolga viržinka, in kaj utegne biti posledica vseh teh učinkov skupaj. No, prvo si mislim, kar me zmoti ona gospica, ki je bila dobila prej tri sladke smokve, katerih nisem mogel pozabiti.

„Ali bi Vi tudi radi dobili poljub“, me vpraša.



— (Umrl) je včeraj po dolgi bolezni gosp. Anton Heinrich, profesor na gimnaziji Ljubljanski, v 59. letu svoje dobe. Pokojnik služboval je nad 30 let v Ljubljani in kdor se je v tej dobi na gimnaziji Ljubljanski šolal, se ga izvestno spomina. V narodnem oziru bil je hud Nemec, bil šovinist in par njegovih izrekov bilo je tacih, da so morali žaliti vsako slovensko srce. Sicer pa je bil izvrsten učitelj, ki je svojo tvarino jako spretno in zanimivo pronašal, bil tudi vrl soprog in oče. Za svoje delovanje, zlasti pa za mnoge poučne knjige bil je odlikovan z zlatim zaslužnim križem s krono. V svojih mlajših letih je tudi pesnikoval. Objavil je junašk a mnogo kritikovan spev „o grofu Radeckem“, v Vodnikovom albumu pa par nemških pesnij. Bil je tudi marljiv stenograf ter v tesnopisji dolgo let poučeval gimnazijsko mladež.

— („Rogač“) izdal je svojo 7. letošnjo številko Vsebina raznovrstna, kakor sicer.

— (Ludovik pl. Lapp) zblaznel je, kakor javlja „Tagespost“, na Dunaji. Oddali so ga na kliniko v bolnici.

— (Slovenski biciklistički klub) priredi v četrtek dne 12. t. m. ob 8<sup>1/2</sup> uri zvečer „Pri slonu“ svoj zabavni večer.

— (Roma rje,) potujoče v Rim, zadela je na avstrijsko italijanski meji neprijetna neprilika, vsaj one mej njimi, ki so se za potovanje v večno mesto preskrbeli s klobasami, svinjino in drugimi takimi jedili. Vsled naredeb, katere je izdala vlada italijanska proti živinski kugi, konfiskovali so jim v Pontebi vse klobase in vso svinjino v veliki množini. Marsikaterega, ki na kaj tacega ni bil pripravljen, bode ta strogost hudo zadela.

— (Ljubljanska tobačna tovarna) se vedno bolj razširja, njeni izdelki so pa vedno slabjeji, zlasti smodke, viržinke, kube in kratke, so take, da se vsi kadilci pritožujejo. Za drag denar se sedaj le slabo puši.

— (Osepnice.) V zadnjih 24 urah za osepnici zbolela: 2 otroka. Ozdraveli: 1 moški, 1 ženska, 1 otrok. Umrl: Nobeden. Ostane še bolnih 22 oseb.

— (Ljubljanske „barabe“) prikazale so se v prvih spomladanskih dneh, kakor martinčki, ter grejejo svoje lene kosti v posebno jim priljubljenem kraju na sv. Jakoba mostu in dalje za vodo proti Prulam, kjer napadajo s psovskimi poštene mimo gredoče ljudi. Vsekako bi bilo umestno, da bi slavni magistrat malo radikalneje postopal s takimi elementi in mestnim stražnikom naročil, da včasih tudi tem postopačem naklonijo svojo pozornost, zlasti ker to ni jedina pritožba, ki nam je v tej zadevi došla izmejske občinstva.

— (Za revne prebivalce na Goriškem,) zadete po lanski suši in slabi letini, nabralo se je dosedaj 18.869 gl. 47 kr. in 40 frankov v zlatu.

— („Podružnica sv. Cirila in Metoda v Zilski Bistrici“) bode imela občni zbor v nedeljo 22. aprila 1888 ob 4. uri popoldne na Vratah v gostilni pri „Neuwirth-u“ po tem-le dnevnem redu: 1. Pozdrav prvomestnika. 2. Deklamacija: „Junakova smrt.“ 3. Na pol resen govor. 4. Deklamacija: „Delavcu.“ 5. Slučajni govori in

„O da“, odgovorim, „a smokvica mi je ljubša“, dobro vede, da poljuba itak ne dobim.

Za mojim hrbtom mi ponudi nekdo figo — ali kakšno!

Sedaj ustane starosta naš in zahvalivši se za prijetno zabavo, opomni, da je prišel čas ločitve.

Plačali smo, ustali, oblekli se, priporočili se, poljubili tu in tam ročico, spremlili itd.

Po potu sem se preprial s svojim levičarjem in desničarjem. Povedal sem namreč prej, da sem odprl usta in dobil košček pomoranče. Tu je trdil prijatelj z leve, oni s tripajočim srcem, da sem odprl usta, kaker slavna don Quixota Rosinanta svoj — če jej je ponudil zvesti Pansa povosmo mrve.

Neljubo mi je bilo to. Povprašam desničarja, kaj je on videl. „Zdelo se mi je, kakor bi pala smokva v brezno“, mi odgovori.

Tu se oglasi nekdo za menoj in me vpraša, če nisem sam videl, kako sem odprl usta. Razumno pitanje, kaj? No, odgovoril sem mu tudi zato. „Ne“, pravim, „ker sem najprve zamižal, potem pak usta odprl.“

Pričkali smo se dalje brez uspeha.

Sklenili smo stvar prihodnjo veliko nedeljo ponoviti in potem do slednje določiti!

nasveti. Vsi udje družbe sv. Cirila in Metoda in oni, ki jej želijo pristopiti, se uljudno prosijo, naj bi ta občni zbor v obilnem številu počastili.

Načelnštvo.

— (Iz Spodnjega Retja,) iz rojstne vasi Levstikove, piše nam Fran Gruđen mej drugim: „Kar sem v „Dolenjske Novice“ pisal o naši lipi, se mnogim nemogoče in neverjetno zdi. A pisal sem samo resnico, rekoč, da je bila lipa pred 200 leti tako ota, da je bližnji sosed svoj voziček v votlini shranjeval. Polagoma se je začela odprtina zaraščati, pred 20 leti bila je še 25 centimetrov široka, danes se pa komaj pozna, kje je bila zjavka. S tem pa nikakor ne trdim, da bi lipa v sredi debla ne bila še dan danes ota, morda še bolj, kakor nekdanj, da se je pa odprtina res zarastla, temu je mnogo prič.“

— (Državna tiskarna) poslala nam je danes 32 strani obsežno, jako lično knjižico, katerej je naslov: „Primeri odlokov, v pisov in potrdil o vpisih v zemljknižnih rečéh.“ Na Dunaji. Iz cesarsko-kraljevske tiskarnice. 1888. Ta knjiga bode jako dobro došla vsem zemljišnim knjigovodjam po Slovenskem, vsem sodnijskim uradnikom, odvetnikom in notarjem, kakor sploh vsacemu, ki ima v zemljknižnih rečéh kaj opraviti. Vseh primerov je 41, obsežena so v njih vsa zemljknižna, dejanja, razna upisovanja, zabeleževanja izbrisovanja, predevki itd., kakor se nahajajo v doslej običajnih nemških obrazcih. Cena knjižnici je 40 kr.

— (Razpisana) je učiteljska služba na jednorazrednici v Stopiči pri Rudolfovem. Plača 450 gl., upravnina 30 gold. Prošnja do 30. t. m

### Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

**Dunaj 10. aprila.** „Politische Correspondenz“ javlja se iz Carigrada: V tukajšnjih diplomatskih krogih se pripoveduje, ne da bi kdo za to prevzemal jamstvo, da je car Aleksander III. ob svojem času pisal cesarju Viljemu pismo, izražajoč se, da bi zaroka mej cesarsko princesinjo in princem Aleksandrom Batenberškim bila znak malo prijateljskega mišljenja.

**Berolin 10. aprila.** Cesar imel slabeje noč. Kašelji in mučnejše bruhanje motila njegovo spanje.

**Berolin 10. aprila.** Cesar nakazal je osrednjemu odboru v Berlinu za preplavljenec v vseh nemških pokrajinah 500.000 mark.

**Bournemouth 11. aprila.** Cesarica avstrijska in nadvojvodinja Valerija serkaj dospeli.

**Berolin 11. aprila.** Cesarica Viktorija imela dve uri trajajoč pogovor z Bismarckom. „National-Zeitung“ javlja, da si je posebno veliki vojvoda Badenski prizadeval, da se konečno rešijo obstoječe težkoče.

**London 11. aprila.** Salisbury imel govor, v katerem je slavno omenjal cesarja Friderika dosedanje delavnosti, naglašajoč, da sedaj vsi vladarji evropski najiskreneje delajo na to, da se prepreči vojna. Sedaj sme se osnova upati, da se bodo ta prizadevanja posrečila.

**Strassburg 11. aprila.** Objavilo se je pomiloščenje za Alzacijo in Lorèno, analogno kakor pomiloščenje za Prusko.

### Razne vesti.

\* (Kave) se je preteklo leto v Avstrijo manj upeljalo 57.438 q mimo l. 1886. Carine je bilo torej manj za 2,700 000 gl. Vsled slabih letin je cena kavi silno poskočila, zato in ker se plačuje od nje visoka carina, uživa se je zdaj manj in segajo ljudje bolj po surrogatih.

\* (Smrtna kazen v Bohari.) Iz Merva brzovjavlja se v Peterburg, da je nek domačin umoril prvega ministra boharskega. Ljudstvo bilo je zaradi tega jako razdraženo in kaznovalo je morilca in sokrivca s tem, da so ja vrgli s stolpa, 180 čevljev visocega.

\* (Požar v cirkusu.) V Mehiki, v mestu Celagi, bile so velikonočne praznike v cirkusu predstave, katerih glavna točka so bile borbe z biki. Mej gledalci bili so tudi državni kaznjenci s svojimi stražniki. Mej predstavo zažgali so kaznjenci cirkus, misleč, da se jim bode v splošni zmešnjavi posrečilo, ubežati. Začel se je res grozen prizor. Ljudje tiščali so vun, biki zadržili so se mej množico in nabadali ljudi na rogove. Mej požarom vršili so se prizori, da si groznejših skoro misliti ne moremo. V gorečem prostoru nastal je boj z noži, čulo se je streljanje in z bodalcem in revolverjem v roki delali so si ljudje pot na prosto. Tolpoma

skakali so gledalci z visocih galerij in 50 mrtvih obležalo je na tleh. Občinstvo bilo je kar zblaznelo, pobijali so drug drugega, da bi preko pobitih ubežali iz plamtečega morja. Pri tem boji ljudij proti ljudem in bikov proti ljudem našlo je šest in trideset oseb smrt, zgorelo jih je pa 68, mej njimi mnogo odličnjakov. Izmej kaznjencev je večina v ognji poginila. Nekatere zasačili so pozneje in teh polastila se je razljutena množica, pod katere rokami in noži so izdihili svoje duše.

### Narodno-gospodarske stvari.

#### Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

Propisi o izvrševanju krošnjarstva.

§ 6. Krošnjar je dolžan nositi krošnjarsko knjigo vselej pri sebi ter jo pokazati na zahtevanje vladnih in občinskih oblastev ali njih organov.

Otroke s seboj jemati pri krošnjarstvu je strogo prepovedano.

Ako bišni posestniki ali lastniki javnih prostorov prepovedo krošnjarjem krošnjatiti po teh prostorih, imajo se krošnjarji tej prepovedi pokoriti.

Ko nastane mrak, smé se krošnjariti samo v javnih prostorih.

Kar se tiče krošnjarjenja ob nedeljah, veljajo za to propisi, ki so z ozirom na nedeljski počitek veljavni za obrtnost dotičnega kraja z ozirom na vrste blaga.

§ 7. Krošnjarsko knjigo morajo v krajih, kjer je deželno, redarsko ali politično oblastvo ta oblastva, v mestih in trgih pa, kjer ni teh oblastev, občinsko oblastvo pogledati in to potrditi.

Ako kdo tukaj namerja krošnjariti, mora prositi za overovljenje pred začetkom krošnjarjenja, sicer pa pred odhodom iz kraja.

Overovljenje je odredi, ako so radi pristnosti krošnjarske knjige, istosti osebe ali zakonitega izvrševanja krošnjarstva utemeljeni pomisliki.

Overovljenje more se glasiti na določen čas; drugih pogojev ni smeti pripisati.

Podaljšanje krošnjarskega dopustila.

§ 8. Oseba, katera že ima krošnjarsko knjigo, more prositi, da se podaljša priznana krošnjarska dōba.

Ako kdo ne prosi na podstavi krošnjarske knjige dopustila neposredno pri oblastvu, v to pristojnem, mora potrebne podatke (dan in število krošnjarske knjige, takisto tudi to, da v njej ni zaznamovanega nobenega pomislika) potrditi politično oblastvo tega prebivališča.

Krošnjarska knjiga ostane v rokah krošnjarjevih.

Ako kdo prosi, da se mu podaljša krošnjarsko dopustilo, to se je pristojnemu oblastvu uveriti iz uradnih zaznamenil, da ni povoda izključiti prosilca po § 3., lit. d. in § 4.

#### III. Poglavlje. — Posebna določila.

##### A. Omejitve.

a) S katerim blagom ni smeti krošnjariti.

§ 9. Krošnjariti z inozemskim blagom ni dopuščeno; krošnjar mora torej vselej imeti pri sebi izkazila, od kod jemlje blago.

Nasleduje blago je brez ozira na izvor izključeno od krošnjarstva:

a) Vsi predmeti, za katerih izvrševanje v stanovitnih trgovinah, bodisi na podstavi tiskovnega zakona ali varstvenih, zdravstvenih ali obrtnostnih propisov je potreba posebnega dopustila, kakor so artistiški in literarni izdelki, katere pomnožujemo mehanično ali kemično; orožje, strelne in ognjarske stvari, pokala in raznesila; zdravila in otrovna, živo srebro, antimon in izdelki iz njih ali iz svinca; igralne karte, ponošena obleka, cunje;

b) surovo meso, slador, sladorno blago, čokolada, medenina in v obče delikatese, potem vse tekočine, ki so za pijačo ali pa za pripravljanje jedil;

c) kozmetiška sredstva izimši milo in dišave; materijalno in specerijsko blago z očiščenimi olji, rudninskimi kisljinami, rudninska olja, izimši mazilna olja;

d) drago kamenje, zlato in srebro, takisto izdelki iz njih, ure, cerkveno posodje in paramenti, nepristne dragotine, izimši leonsko blago, drobni denar iz kakeršnih si koli kovin;

e) fotografije, slike, kipe, doprsnice;

f) vsakovrstni vrednostni papirji, črteži, promese in listi o loterijskih dobitkih in družih igrah;

g) predmeti državnega samotrštva (sol, tobak) in solitar, nadzorstvu podvrženi predmeti po dotičnih določilih carinskega reda; konečno vojaška obleka.

§ 10. Kateri kraji so izključeni od krošnjarstva.

§ 10. V občinah z več nego 20.000 prebivalci in v zdraviliščih smé se na zahtevanje občine in po zaslišanji trgovinske in obrtne zbornice dotičnega okraja prepovedati krošnjarstvo trajno ali pa na nedoločen čas. Koliko se izključenje tiče tudi krošnjarjev iz krajev, omenjenih v § 12, določiti je to z ozirom na blago, katero prodajajo, od slučaja do slučaja.

Vender pa se more osobam, v takih mestih in krajih stanujočim, ter za kak drugi zaslužek nespособnim, dovoliti, da smejo prodajati kako blago ob cesti ali v javnih prostorih v področji občine ter je v ostalem s takimi dovolili postopati v zmislu določil tega zakona.



V obče dati krošnjaško pravico v zmislu § 5 ni moči prebivalcem tistih krajev, kateri so izvzeti od krošnjaštva.

c) Krošnjaštvo ob meji.  
§ 11. Krošnjaštvo ob meji sme se dovoliti samo prebivalcem obmejnega okraja.

Krošnjaštvo sme kdo samo tedaj tudi v obmejnem okraju, ako je to v krošnjaški knjigi izrecno zabeleženo.

B. Posebna olajšila.

a) Celim občinam.

§ 12. Z ozirom na to, kak zasluzek je v nekaterih krajih, more se dovoliti njih prebivalcem krošnjaštvo z izdelki domače obrtnosti ali pa tudi kdaj z drugim blagom, ne glede na to, ali je to dopuščeno v posameznih mestih in krajih (§ 10):

- da smejo krošnjaštvo že po dovršenem 24. letu, ako sicer dokažejo zakonite zahteve, (§ 3.) ali
- da se jim sme dovoliti krošnjaštvo sicer z izključenim blagom (§ 9.).

To olajšilno dovolilo more se raztezati na obe točki.

Vlada je pooblaščenca, da taka olajšila podeljuje z naredbami; ako ni tistih posebnih odnošajev, kateri so bili za dovoljenje merodavni, odtegniti je ta olajšila po istem potu.

Taka posebna olajšila omejena so za blago, označeno v krošnjaški knjigi, ter jih ni smeti dati za krošnjaštvo z drugim blagom.

b) Posamičnim osobam.

z) Raba pomočnikov.

§ 13. Krošnjaštvu, ki krošnjaštvo z dovoljenjem najmanj tri leta, ter se je vselej vedel lepo, more se, ako dokaže s svedočbo pozvanega javnega zdravstvenega organa, da ne more radi kake telesne napeke sam nositi krošnjaškega blaga, dovoliti pomočnik.

To dovolilo treba v krošnjaški knjigi zabeležiti.

Ta pomočnik krošnjaštvu mora imeti tista svojstva, katera so propisana za dosego krošnjaške dovolitve.

β) Raba tovarne živine ali napreženih voz.

§ 14. Uprezati vozove ali rabiti živino, da nosi krošnjaško blago, sme samo tisti, ki ima v to posebno dovolilo.

To dovolilo se sme podeliti, ako je to z ozirom na prometne odnošaje in na kakovost, na težo ali obseg krošnjaškega blaga neogibno potrebno za krošnjaštvo.

Dopustilo, da sme kdo rabiti tovarno živino ali naprežene vozove, zapisati je v krošnjaški knjigi ter velja samo za dotično upravno področje.

Dovažati blago v določene kraje, ter ga potem nositi od hiše od hiše, dopuščeno je, ako blaga ne dovaža sam krošnjaštvu. (Dalje prih.)

**„LJUBLJANSKI ZVON“**  
stoji (192—271)  
za vse leto gl. 4.60; za pol leta gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

**Meteorologično poročilo.**

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
10. aprila	7. zjutraj	732.4	3.6° C	sl. jvz.	obl.	14-20mm.
	2. popol.	729.1	7.2° C	sl. zah.	obl.	
	9. zvečer	729.6	3.6° C	sl. szh.	dež.	dežja.

Srednja temperatura 4.8°, za 4.2° pod normalom.

**Dunajska borza**

dné 11 aprila t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gl. 78.60	gl. 78.60
Srebrna renta	80.50	80.85
Zlata renta	110.80	110.90
5% marcna renta	93.35	93.30
Akcije narodne banke	862.—	863.—
Kreditne akcije	271.20	271.20
London	126.60	126.65
Napol.	10.03	10.03
C. kr. cekini	5.93	5.97
Nemške marke	62.25	62.25
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl.	130 gl. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	164
Ogerska zlata renta 4%	97	85
Ogerska papirna renta 5%	85	55
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gl.	117
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	127	20
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99	80
Kreditne srečke	100 gl.	180
Radolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	103
Tramway-društ. velj. 170 gl.	a v.	214

**Hiša z malim vrtom**

v Kranji se prod.

Natančneje pove iz prijaznosti gospa **M. Marenčič**, trgovka v **Kranji**. (268—2)

Izdajatelj in odgovorni urednik: **Dr. Josip Vošnjak**.

**Naznanilo.**

**Dobro istrijsko vino**

na drobno in na debelo prodaja se

v hiši št. 17 v Florijanskih ulicah.

Liter po **26 kr., 28 kr. in 32 kr.**

Za pošteno postrežbo je skrbnjeno in priporoča se (244—5) **Isterski hram.**

**V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani prodajajo se**

**Jurčičevi zbrani spisi po znižani ceni.**

- 1. zvezek:** Deseti brat. Roman.
- 2. zvezek:** I. Jurij Kozjak, slovenski janičar. Povest iz 15. stoletja domače zgodovine. — II. Spomini na deda. Pravljice in povesti iz slovenskega naroda. — III. Jesensko noč mej slovenskimi polharji. Črtice iz življenja našega naroda. — IV. Spomini starega Slovenca ali črtice iz njegovega življenja.
- 3. zvezek:** I. Domen. Povest. — II. Jurij Kobila. Izvirna povest iz časov lutrovske reformacije. — III. Dva prijatelja. — IV. Vrban Smukova ženitev. Humoristična povest iz narodnega življenja. — V. Golida. Povest po resnični dogodbi. — VI. Kozlovška sodba v Višnji Gori. Lepa povest iz stare zgodovine.
- 4. zvezek:** I. Tihotapec. Povest iz domačega življenja kranjskih Slovencev. — II. Grad Rojtnje. Povest za slovensko ljudstvo. — III. Klosterski žolnir. Izvirna povest iz 18. stoletja. — IV. Dva brata. Resnična povest.
- 5. zvezek:** I. Hei mestnega sodnika. Izvirna zgodovinska povest iz 15. stoletja. — II. Nemški valpet. Povest. — III. Sin kmetskega cesarja. Povest iz 16. stoletja. — IV. Lipe. Povest. — V. Pipa tobaka. Povest. — VI. V vojni krajini. Povest.
- 6. zvezek:** I. Sosedov sin. — II. Moč in pravica. — III. Telčija pečenka. Obraz iz našega mestnega življenja. — IV. Bojim se te. Zgodovinska povest. — V. Ponarejeni bankoveci. Povest iz domačega življenja. — VI. Kako je Kotarjev Peter pokoro delal, ker je krompir kradel. — VII. Črta iz življenja političnega agitatorja.

Zvezek po **60 kr.**, eleg. vezan po **1 gl.**  
Pri vnanjih naročilih velja poštnina za posamični nezvezani zvezek **5 kr.**, za vezani **10 kr.**



Prodajajo se v **„NARODNI TISKARNI“** v Ljubljani, Kongresni trg, Gledališka stolba. (37—12)

**Tujci:**

10. aprila:

Pri **Sionu**: Glücksmann iz Berolina. — Reimtz z Dunaja. — Wilner iz Budimpešte. — Schwarz iz Grada. — Trifkovič iz Novega sada. — Wagner iz Karlova. — Koritnik iz Starega trga. — Nann z Reke. — Keij iz Pulja. — Plantan iz Zatične. — Arich iz Pazina. — Ambrožič iz Mojstrane.

Pri **Maltči**: Deisinger iz Monakovega. — Kraus, Plaš z Dunaja. — Reiner, Obach iz Grada. — Jelovšek z Vrhnik. — Elsner iz Trsta.

Pri **južnem kolodvoru**: Berheim z Dunaja. — Gollmann iz Trsta. — Hafner iz Škofjeloke. — Petrič iz Poljan.

Pri **avstrijskem cesarju**: Koželj iz Olševka.

Pri **Virantu**: Krek s Kočevja. — Pels iz Ribnice. — Brodnik iz Velikih Lašič.

**Umrli so:**

10. aprila: Fran Spindler, fregatni kapitan, 58 let, Florjanske ulice št. 31, za srčno hibo. — Katar Duler, branjevčeva žena, 64 let, Cesta na južno železnico št. 12, za kapom. — Anton Heinrich, c. kr. gimn. profesor, 58 let, Franc Joževa cesta št. 9, za tuberkulozo.

V deželnej bolnici:  
9. aprila: Reza Majdič, gostija, 52 let, za plućnico. — Matija Čirčič, tesar, 49 let, za jetko.

**Natečaj.**

Letos postavi „Pisateljsko društvo“

**dva nagrobna spomenika:**

pisatelju in prvoborniku **Božidarju Raiču** in pisatelju **Franu Levstiku**, ki počivata na Ljubljanskem pokopališču. Odbor vabi kamnoseke, kojih je volja prevzeti delo, da pošljejo svoj natančen načrt in proračun za nj

do **30. aprila 1888**

podpisanemu odboru. Spomenika bodeta stala prosto (t. j. ne bodeta naslonjena na zid) in troški za vsacega so preračunjeni na 450—500 gl.

V Ljubljani, dne 8. aprila 1888.

Odbor „Pisateljskega društva“.

**Lepa lahka konjiča, jeden rujave, drugi sive barve, elegantna kočija s popolno upravo in pa lahke sanke,**

vse skoraj novo,

**proda se po prav ugodnej ceni.**

Podrobno poizve se v **c. kr. notarske pisarni v Radovljici.** (266—2)

Št. 2517.

(262—3)

**Oklic**

**zvršilne dražbe premakljivega blaga.**

**C. kr. deželno sodišče v Ljubljani** naznanja, da je na prošnjo Franceta Lukmana iz Ljubljane proti Luki Taučerju iz Ljubljane zaradi dolžnih 8324 gl. s pr. zvršilno dražbo dolžnikovega zarubljenega, sodno na 7975 gl. 20 kr. cenjenega premakljivega premoženja, obstoječega iz

**vina, sodov in družega kletskega orodja,**

dovolilo in za njo dva roka,

prvega na **14. aprila 1888,**

druga na **28. aprila 1888,**

vsakokrat ob 10. uri dopoldne, v kleti biše št. 13 na Dunajski cesti v Ljubljani odredilo in da se bodo zarubljene reči pri prvem roku le za ali čez cenilno vrednost, pri drugem pa tudi pod njo in vsakokrat le za gotovi denar prodajale. V Ljubljani, dne 31. marca 1888.

Umetno (152—13)

**zobe in zobovja**

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije

**zobozdravnik A. Paichel,**  
poleg Hradskega mostu v Köhlerjevi hiši, I. nadstropje.

**Najboljši in najpripravnejši način hranjevanja je gotovo**

**zavarovanje življenja.**

Zavarovanje življenja koristno je vsakemu, **neobhodno potrebno pa onim**, ki imajo skrbeti za rodbine. Naše življenje odvisno je od tolikernih slučajnosti, da ne smemo nikdar puščati iz oči bodočnosti onih, ki so nam dragi in za katere skrbeti smo obvezani. Najboljši pripomoček za to je zavarovanje življenja, katero je urejeno tako, da daje priliko vsakemu udeleževati se njegovih dobrot.

Za nezaten denar more se zavarovati **kapital, ki se izplača po smrti preostalej rodbini**, ali dota, ki se izplača otroku, kedar doživi 18., 20. ali 24. leto. Poslednje zavarovanje važno je zato, ker se zavarovana dota izplača tudi tedaj, ko bi oni, ki jo je zavaroval, umrl takoj potem, ko je uplačal prvi obrok, in ker se vsa uplačana premija vrne, ko bi zavarovani otrok umrl pred dogovorjeno starostjo.

More se pa tudi zavarovati kapital, ki se izplača zavarovancu samemu o dogovorjeni starosti (n. pr. v 40., 50. ali 60. letu), ali pa njegovim dedičem, ko bi utegnil umreti prej.

Vse te načine zavarovanja upeljane ima **vzajemno zavarovalna banka „SLAVIJA“ v Pragi**, katere prednost je še to, da je pri njej vsak člen brez kacega posebnega priplačila deležen vsega čistega dobička, ki je leta 1887. iznašal 10%, v prejšnjih letih pa tudi že po 20%, 25%, celo 48%. Konci leta 1886. bilo je pri banki „SLAVIJA“ za življenje zavarovanih 40.497 oseb za 22.835.193 goldinarjev.

Vsa pojasnila daje brezplačno

(233—5)

**glavni zastop banke „SLAVIJE“ v Ljubljani,**  
v lastnej hiši (Gospodske ulice 12).